

Vysvetlivky: R- rozprávač, K – Asuer, V – Vasta, DD – dvorné dámy, S – sluhovia, M – Mardochej, A – Aman, E – Ester, Z – dvaja zradcovia

1. deň

Postavy : *Rozprávač, kráľ Asuer*

R : „Za vlády kráľa Asuera, ktorý kraľoval od Indie až po Etiópiu nad 127 krajinami, keď zasadol na trón svojho kráľovstva v Súzach, usporiadal veľkú hostinu pre Peržanov a vznešených Medov, aby im poukazoval slávne bohatstvá svojho kráľovstva a tak ukázal aj svoju moc. Toto všetko trvalo 180 dní. Kráľ sa rozhodol, že hostinu vystrojí aj pre svojich poddaných, svoj ľud, nielen pre vladárov.“

K: *(predstúpi pred svoj ľud, čo budú deti)*

Drahí môj ľud, drahí môj poddaný národ, čo pre mňa každý deň ťažko driete, a potíte sa kvôli mne na rozžeravenom slnku. Chcel by som vám túto námahu nejako odplatiť. Samozrejme, že pri tom sa ukáže, aký som silný, mocný a ako moja sláva siaha aj ďaleko za naše hranice. Medzi vami sa nachádzajú obyvatelia troch rôznych národností. Ale ja žiaľ neviem, kto patrí do ktorého národa. Preto si svoju národnosť musíte vybojovať.

(mladší kmeň odíde, až potom kráľ pokračuje)

Od tejto bojovej hry bude závisieť celý pobyt v tomto kráľovstve. Preto sa snažte a nič nenechajte na náhodu. Lebo v budúcnosti to môžete oľutovať. Pozývam vás hrať Bojovú hru, v ktorej si otestujete svoje schopnosti a podľa vašej šikovnosti získate príslušnosť k národu.

2. deň (1.časť)

Postavy : *Kráľ, hostia na hostine, Vasta, rozprávač, sluhovia, dvorné dámy*

R : *(hostia sa budú hlasno rozprávať na kráľovskom dvore, a pomedzi nich sa bude prechádzať kráľ, bude šťastný a bude rozhadzovať rukami, aby si ho každý všímal)*

Na kráľovskom dvore pokračujú bujaré oslavy. Kráľovná Vasta sa rozhodne vystrojiť hostinu aj dvorným dámam a ženám v kráľovstve. Kráľ bol šťastný, prešťastný, že našiel svoj obľúbený národ – Peržanov a zamiloval si ich. Jeho žena Vasta bola tiež Peržanka. Preto mal ešte väčšiu radosť. Víno mu už stúplo do hlavy. Pomaly sa prestal kontrolovať v tom, čo hovorí a myslí. Zrazu si spomenul na Vastu a dostal chuť ju vidieť.

K : *(kráľ sa podnapito postaví a začne sa rozkrikovať)*

„VASTAA! Vastička moja, kde si?! Chýbaš mi, chcem ťa tu mať pri sebe! Sluhovia, kde ste! Choďte mi ju okamžite zavolať! Vastaaaa! Kde si? Pod' okamžite ku mne! Vastaa!!!“

(sluhovia idú zavolať kráľovnú)

S : „Úctivá a vznešená, pani kráľovná, nesieme vám odkaz od kráľa, ktorý vás volá, aby ste prišli za ním. Chce vás mať teraz pri sebe.“

V : „Aaaaaaach, kráľovi, už určite stúplo víno do hlavy, však? Povedzte mi, je to pravda? Preto ma azda volá...“

S : „Áno, pani, naša. Pravdu hovoríte, víno mu už stúplo do hlavy a pomaly stráca kontrolu nad svojimi slovami. Prepáčte, je nám to ľúto. Ale dal nám rozkaz a rozkazy treba plniť. Preto vás žiadame, aby ste išli teraz s nami.“

V : „Nie, nepôjdem za kráľom. V žiadnom prípade. Viem, že toto je vážne, keď neposlúchnem kráľov príkaz, ale chcem si zachovať svoju česť a nepôjdem za podnapitým kráľom.“

(dvorné dámy krútia hlavami a hovoria kráľovnej, nech neblbne a nech ide okamžite za kráľom, ale Vasta sa nedá presvedčiť)

DD : *(krúti nespokojne hlavami a presvedčajú kráľovnú, že by za kráľom mala naozaj ísť)*

„Pani naša, naozaj by si mala ísť za kráľom. Kráľ sa veľmi rozhnevá, ak ho neposlúchneš. Pani naša, bude vás to stáť veľa, táto vaša neposlušnosť.“

V : „Nie, nepôjdem za kráľom, hoc ma to bude aj korunu stáť! Sluhovia, oznámte kráľovi, nech ma nečaká!“
(kráľovná ujde zo scény, dakam do zákulisia)

S : „Pane, kráľovná nechala poslať správu po nás, že k vám nepríde. Odmietla vaše pozvanie a nerešpektuje váš príkaz, že ste ju zavolali k sebe. Nemáte ju ani čakať.“

K: „To nemyslíte vážne, sluhovia moji! To nie je pravda! Ako sa môže kráľovná vzpriečiť kráľovmu príkazu?! Toto ju bude stáť kráľovskú korunu! Čo si teraz o Vaste pomyslia v iných krajinách?! Ani nevie, ako ma zahanbila a potupila moje meno v celej ríši!

(kráľ sa nahnevane prechádza po miestnosti a rozhorčene rozhadzuje rukami)

Týmto oficiálne vyhlasujem, že Vasta už nie je moja žena! Dajte to rozhlásiť po celom kraji, skôr, než sa potupí moje meno, že kráľovná odmietla poslúchnuť svojho kráľa! “

S: „Napište listinu, v ktorej sa bude hovoriť, že sa stalo malé nedorozumenie a kráľovná od dnešného dňa už nie je mojou ženou, a to znamená, že už nie je ani kráľovná v tomto paláci.“

(potom sa sluha zdvihne a akože ide roznieť túto správu do sveta)

R: „Správa o tom, že kráľovná Vasta sa rozhodla neposlúchnuť príkaz svojho kráľa sa po kraji rozniesla veľmi rýchlo. Neospravedlňovalo ju ani to, že bol kráľ v podnapitom stave a kráľovná si chcela zachovať svoju česť. Aby kráľ očistil svoje meno od hanby, rozposlal listinu po všetkých krajinách, že Vasta už nie je kráľovná.“

K: (kráľ sa rozmýšľajúc s prstom na ústach prechádza a robí sa, že uvažuje a že nad niečím premýšľa)

„Keď sa všetky národy dozvedia, že Vasta už viac nie je mojou ženou, dám všetkým na známosť, že sa hľadá nová kráľovná.“

2. deň (2.časť)

Postavy : dvorné dámy, Ester, Mardochej, rozprávač, kráľ, sluha

R: „Sluhovia šli do všetkých kútov zeme a rozniesli správu od kráľa : „Hľadajú sa pre kráľa mladistvé krásne panny! Nech ich privedú do mesta Súz do paláca, tam bude o ne postarané!“ Takto znela správa. Nebolo by miestečka na zemi, kde by sa nešušovalo, že kráľ hľadá novú ženu. Každá mladá panna si myslela, že má u kráľa šancu. Dokonca aj dvorným dáмам stúpilo sebavedomie a začali chodiť s nosom vyššie zdvihnutým. V neďalekej dedinke žil istý Žid Mardochej, ktorý sa staral o Ester, lebo jej umreli obaja rodičia. Bol to je pestún.“

M: „Ester milá, počúvaj ma, čo ti chcem teraz povedať. Kráľ hľadá novú ženu. Išla by si skúsiť šťastie aj ty? Všetka si krásna, rozum máš, a určite sa kráľovi zapáčiš svojím pekným a čistým srdcom.“

E: *(Ester rozpráva s rozpakmi a pri tom krúti hlavou, ktorú so drží v dlaniach)*

„Mardochej, ja neviem. Ja sa na to necítim, ani že by som to mala skúsiť. Neviem, či budem dostatočne silná a pripravená čeliť kráľovým požiadavkám a príkazom.“

M: *(jemne si k nej prisadne a milo jej dohovára)*

„Ale Ester, to by bol hriech, premrhať takúto možnosť. Možno sa ti už nikdy v živote nenaskytne. Už aj si choď zobrať svoje najkrajšie šaty a vychystáme ťa na cestu do zámku. A začni si trochu veriť, milá moja.“

R: „A tak Ester pokorne poslúchla, čo jej Mardochej prikázal. Vzala si na seba svoje najslušnejšie šaty, ktoré vo svojom skromnom šatníku našla a obliekla sa do nich. Maľovať sa nemusela, lebo bola prirodzene krásna, že ju by už nič nemohlo viac okrášliť ako už bola krásna. Ester sa vychystala a Mardochej ju sprevádzal na ceste do zámku. Po ceste ju poučoval a dával jej dôležité rady a napomenutia.“

M: „Ester, nikdy nezabudni na to, ako som ťa vychovával. Nech ti je dobro prednejšie ako konat' zlo, hoc sa tým aj kráľovi vzpriečiš. Ale hlavne konaj podľa svojho svedomia, ako uznáš za vhodné. Nezabudni na moje slová, čo ti teraz poviem, nikdy, ale nikdy nesmieš prezradiť akej si národnosti. Nezabudni na to, prosím. Budem v blízkosti zámku a budem dohliadať, či sa tu o teba dobre starajú. Ak ťa bude niečo trápiť, alebo si nebudeš vedieť dať s niečím rady, príď sa poradiť sem, za mnou.“

E: „Áno, strýčko Mardochej, veľmi si vážim tvoje slová a budem sa podľa nich riadiť. Mám ťa rada a ďakujem, že si ma sem zaviedol a spoznám aj život za bránami paláca. Opatruj sa a stretneme sa neskôr. Zbohom.“

M: *(Na rozlúčku si navzájom zakývajú a pekne na seba hľadajú)*

„Zbohom milá Ester a nech ťa Boh ochraňuje na každom kroku. Zbohom!“

R: „Mardochej sa rozlúčil s Ester. Ester vstúpila do paláca a hneď sa jej ujalo služobníctvo. Aj služobníctvo si všimlo, že je Ester neobyčajne krásna a to ešte ani nie je namaľovaná, iba je oblečená v pekných šatách. Hneď si o nej mysleli, že iste je urodzeného pôvodu. Komorník Egej dohliadal, aby dievčatá mali všetko, po čom im srdce

zapiští. Šesť mesiacov dievčatá mazali voňavým olejom a cez ďalších šesť mesiacov zasa používali farbičky a voňavky. Keď nastal deň vstúpenia dievčiny do kráľovej spálne, dostali najkrajšie šaty, ktoré si zažiadali. Keď dievčina večer vošla a ráno zo spálne vyšla, bola odvedčená preč, lebo to znamenalo, že kráľ si ju už nepraje viac vidieť.

Keď nastal osudný deň pre Ester, nežiadala si pre seba žiadne šperky ani nijakú výzdobu. Bola totiž veľmi krásna a neuveriteľne pekná a každé oko ju uznalo za milú a spanilú. Zaviedli ju do spálne kráľa .“

K : *(Kráľ s údivom a obľubou hľadá na Ester, je vidieť, že sa mu páči na prvý pohľad)*
„Dievčina, akože sa voláš?“

E : *(Ester hanblivo odpovedá)*
„Ester sa volám, jeho veličenstvo.“

K : „A odkiaľže pochádzaš milá Ester? Nech viem v akom kraji máme také spanilé devy, ako si ty.“

E : „Moja rodná krajina sú Súzy, vaše veličenstvo.“

K : „Ester, páčiš sa mi. Si iná, ako ostatné dievčatá. Očarila si ma tvojou úprimnou krásou a odvahou. Získavaš moju milosť a moju priazeň. Dávam ti na hlavu moju korunu a ustanovujem ťa za kráľovnú tohto paláca a tejto krajiny. *(kladie jej korunu na hlavu)* Dúfam, že tvoja ruka bude panovať spravodlivo a mocne a že sa nedočkám žiadnej potupy a hanby. Ráno rozhlásim, že som našiel novú kráľovnú. Pod' sem žena moja... “

E : *(Ester sa hrdo vzpriami pred kráľom, aby dokázala, že je koruny hodná a smelo kráľovi odveti)*
„Kráľ môj, veľmi si vážim za milosť, ktorú ste mi preukázali. Budem sa snažiť plniť vaše rozkazy čo najlepšie a najsvedomitejšie, aby som vám dokázala, že na to mám.“

R : „Ráno ďalšieho dňa kráľ rozkázal pripraviť nádhernú hostinu všetkým svojim kniežatám a služobníkom z príležitosti sviatku svadby s Ester. Každý krajine rozdával dary podľa veľkej kniežacej štedrosti. Pre hostí boli prichystané plné chutného stoly jedla a dobrého vína a na zábavu bola veľká, preveľká tancovačka.“

3. deň

Postavy : rozprávač, dvaja zradcovia, Ester, Mardochej, kráľ

R : Dni hodovania rýchlo plynuli a plynuli, až nakoniec skončili. Mardochej sa celý čas zdržiaval pri bráne, aby bol hneď pri Ester, keď bude potrebovať, pre prípad, že by niekto vyzvedal odkiaľ Ester pochádza alebo jej národnosť, čo nesmela prezradiť, ako jej Mardochej prikázal. V tom čase, keď sa Mardochej zdržiaval pri bráne kráľovského paláca počul istý rozhovor.

Z : *(pri sebe čupia a hlasným šepotom si hovoria medzi sebou a rozpačito sa obzerajú dookola, či ich niekto nevidí, alebo nepočuje, že niečo kujú za chrbtom)*

„ÁÁÁAch, ten márnokratný kráľ nám už lezie dobre na nervy! Je to tu s ním na nevydržanie! Mal by ho vystriedať niekto iný! Chceme lepšieho kráľa, čo sa bude viac stratiť o svojich poddaných, menej o svoj pupok a bude štedrejší voči nám, chudobným poddaným! Všetkým, kto to tu má vydržať!
Poďme ho zabiť! ÁÁÁÁno!! Chladno krvne ho zavraždíme! Najlepšie v noci, keď bude spať, aby všetko prebehlo v tichu a bez problémov. Chceme lepšieho kráľa!!! “

M : *(ned'aleko v kríkoch si vypočuje celý rozhovor a potom sa tvári, že premýšľa)*

„Fííha, mal by som to oznámiť Ester, nech varuje kráľa pred možným nebezpečenstvom. Musím zachrániť nič netušiaceho človeka, ktorému ide o život. Raz sa mi to istotne vyplatí, keď budem potrebovať. Pán ma bude sprevádzať, aby som dobre podal správu a zachránil tým nevinný život.“

R : „Mardochej si poprosil zavolať Ester, aby jej mohol zvestovať správu, ktorú práve počul od dvoch sluhov. Od napätia je Mardochej celý nervózný a nepokojne si mädlí ruky.“

M : *(pričupia sa a polohlasným šepotom sa rozprávajú)*

„Ester, počul som zlú správu, ktorú si šepkali túto za kríkmi dvaja sluhovia. Bolo mi nepríjemné počúvať cudzí rozhovor, ale svedomie mi našepkávalo, že by som mal počúvať, že to môže niekomu vyjsť na ošoh. A vyplatilo sa. Zistil som, že títo dvaja sluhovia nemajú kráľa v láske. Chcú ho v noci počas spánku zabiť, pretože chcú nového kráľa. Dúfajú, že budú mať spravodlivejšieho a štedrejšieho kráľa ako je kráľ Asuer.“

E : *(pozerá s hrôzou v očiach a pozorne počúva každé jedno slovo, ktoré Mardochej povie)*

„Strýčko Mardochej, to myslíš všetko smrteľne vážne?!“

M : „Áno Ester, smrteľne vážne. Preto teraz hneď choď za kráľom a oznám mu túto správu presne tak, ako som ti to povedal. Rozumieš mi?“

E : „Áno, Mardochej, rozumiem ti. Ďakujem, že si riskoval a ja teraz môžem v tvojom mene zachrániť kráľovi život. Nech ti to Boh dostatočne odplatí. Zbohom, strýčko.“

R : „Kráľovná sa poponáhľala, aby celú vec oznámila kráľovi, samozrejme v Mardochejovom mene. Kráľ spočiatku nechcel veriť, že má zradcov vo svojom služobníctve a zaiste sa mu krutá pravda hlboko vryla do srdca. Preto dal kráľ hneď vyšetriť situáciu a zistilo sa, že Mardochej mal pravdu. Zradcovia boli potrestaní. Veľmi sa naľakali, že by mohli prísť ešte aj o svoje životy, tak radšej vzali nohy na plecia a zutekali kade – ľahšie. Nikto nevedel kam, ale určite ich niekto niekedy nájde. Po tejto udalosti, keď Ester varovala kráľa pred istou smrťou, si kráľ zamiloval Ester ešte viac. Bol jej veľmi zviazaný a si to uvedomoval.“

4. deň (1. časť)

Postavy : rozprávač, Aman, kráľ, Mardochej, sluha

R : „A tak čas na zámku plynul a plynul. V paláci bol aj istý sluha, ktorý si plnil svedomito svoje povinnosti. Čestnosť a vernosť sa mu vyplatila Jedného dňa si to aj sám kráľ všimol.“

K : „Sluha, pod' sem! Potrebujem ťa na niečo.“

S : „Pane, tu som. K vašim službám, pripravený plniť vaše rozkazy!“

K : „Prived' mi muža menom Aman. A podľa možnosti, čo najrýchlejšie ako bude možné. Ďakujem!“

S : „Áno pane, vykonám.“

S : *(ide po paláci a všade vykrikuje Amanovo meno, až dokým ho neuvidí)*

„Aman! Aman! Tu si! No konečne, tu si! Hľadal som ťa! Vaše veličenstvo ťa volá do jeho komnaty. Ak by to išlo, tak, čo najrýchlejšie, lebo kráľ si nemôže dovoliť tak dlho na vás čakať. Pre neho je každý čas vzácny.“

A : „Ďakujem za oznam, idem za kráľom.“
(zoberie sa a ide za kráľom do jeho komnaty)

R : „Kráľ bol oproti Amanovi veľmi nezodpovedným vládcom. O svoj ľud sa vôbec nestaral. Zaujímali ho jedine oslavy, hostiny, pitie vína a užívanie si s jeho manželkami. Preto jeho ľud veľmi trpel. Kráľ zabúdal na dôležité potreby bežného života obyčajného ľudu. Ľud ho nemal veľmi v láske, aj keď kráľ nebol zlý. Ale nemal si čím získať ich priazeň. Preto sa rozhodol ustanoviť Amanu za najvyššieho radcu. Dúfal, že sa jeho vláda polepší a získa väčšie sympatie u ľudí.“

A : „Tu som pane. Volali ste ma?“

K : „Aaaach Aman, ako rád ťa vidím. Už dlhší čas ťa pozorujem, ako poctivo tu slúžiš a vykonávaš si svoju prácu. Určite ťa odmena neminie. Všimol som si, že si dobrý v získavaní peňazí, neviem, ako je to možné, ale vždy je pokladnica plná...“

A : *(skromne skloní hlavu a povie)*

„Áno, našim lodným pirátom sa darí veľmi dobre...“

K : „Ľudia ťa majú radi a si ku každému spravodlivý a milý, každý človek si ťa váži...“

A : *(Aman si pomyslí, chytí sa za bradu)*

„To preto si ma každý váži, že hneď každú nepravosť potrestám, ľudia majú predo mnou rešpekt...“

K: „Preto vyhlasujem, že od dnešného dňa ťa povyšujem nad všetky iné kniežatá. Preto všetci kráľovskí sluhovia nech sa ti klaňajú a nech každý človek pred tebou skloní kolená. Kto tak nevykoná, poruší môj rozkaz a trest ho neminie!“

R: „Od toho dňa sa každé služobníctvo pred Amanom klaňalo a ľud ho ešte viac rešpektoval a vážil si ho. Lebo predsa len ho mali radšej než nafúkaného kráľa, ktorý sa len zabával a na nič iné nemyslel.“

4. deň (2. časť)

Postavy : rozprávač, Mardochej, Aman, kráľ, Ester

- Aman si všimne, že sa mu Mardochej neklania (ostatní sa mu klaňajú)
- Aman sa pýta, prečo sa Mardochej nechce pokloniť
- On odpovedá, že on sa kvôli svojmu židovskému pôvodu smie klaňať iba Bohu, lebo Boh dal prikázanie : Nebudeš mať iných bohov okrem mňa, aby si sa im klaňal.
- Aman to našťvalo, ale nechce, aby trpel iba Mardochej, ale rovno celý židovský ľud, a jeho najbližší
- Išiel za kráľom a rozpovedal mu to
- Kráľ mu odpovedal, že sám najlepšie vie, že neosoží jeho vláde, ak sa pre zhovievavosť stane niekto nezbedným, ak mu je ľúbo, nech si urobí s národom ako sa mu zachce
- Vydal listinu proti Židom, v ktorej sa písalo, že deviateho dňa siedmeho mesiaca pri západe slnka bude mučený židovský národ a bude sa to konať takto : (*vymysliet aspoň 5 vecí*)
- Deti budú vedieť, že na druhý deň dopadnú zle
- Aman sa z toho teší a mädlí si ruky
- Ester sa to dozvie, ide sa poradiť za Mardochejom a spoločne rozmýšľajú ako tomu zabrániť
- Pretože Aman sfalšoval kráľovskú pečať

5. deň (1. časť)

Postavy : Aman, Mardochej, Ester, Kráľ, ľud, Rozprávač

- Aman sa teší, že dnes je ten deň
- 2 päťdesiatnici sa mu klaňajú a súhlasia so všetkým, čo Aman povie, alebo nariadi
- Aman si osobitne všíma Mardocheja a chce, aby zomrel
- Ester sa na obradoch modlí, aby sa Židom nič nestalo
- Ester sa radí s Mardochejom, obaja sú oblečení vo vrecovine
- Ester vystúpi v monológ, a modlí sa za svoj Židovský národ
- Rozmýšľa nad tým, čo urobiť, aby sa rozkaz dal anulovať
- Prosí o pomoc ľud, aby urobili dary na zmäkčenie kráľovho srdca
- (*1 dar na 1 skupinku – ten najkrajší, čo za ten deň dievčatá vyrobili*)
- Ester si predsavzá, že urobí pre Amanu a pre kráľa hostinu

5. deň (2. časť)

Postavy : Aman, Mardochej, Ester, Kráľ, rozprávač

- Ester usporiadala hostinu a sedia na nej spolu s kráľom Asuerom
- Ponúka im samé dobré veci a vynikajúce víno
- Kráľ na hostine spomenie, že v noci sa mu nedalo spať a že si čítal letopisy a pozeral sa, čo sa stalo za posledné mesiace
- Ester kráľovi pripomenula kráľovi : pamätáš sa na dvoch zradcoch, ktorí ťa chceli zabiť ?
- Kráľ odpovie, že áno, áno, pamätám
- Ester mu pripomenie, že sa neodvd'áčil mužovi, čo mu zachránil život
- Aman neskôr príde na hostinu, lebo sa zdržal pre úradné povinnosti
- Kráľ sa spýta Amanu, keďže je jeho radca,
- Kráľ sa pýta : Čo treba urobiť človeku, ktorého chce kráľ vyznamenať alebo odmeniť?
- Aman si pomyslí, že kráľ hovorí o ňom a tak odpovie: tomu človeku treba obliecť kráľovské rúcho, posadiť ho na kráľovského koňa, dať mu na hlavu kráľovskú korunu a popredný muž z kráľovstva má viesť koňa a kričať: Takto nech je poctený ten, ktorého chce vyznamenať kráľ!
- Ester povie : Tým človekom., ktorý ti vtedy zachránil život bol Mardochej, môj strýko. A Aman chce tohto človeka obesiť a potrestať celý jeho národ, ktorého súčasťou som aj ja.
- Kráľ zostal prekvapený a nahneval sa na Amanu za to, že im chcel ublížiť

- Zvrhne Amana z radcovského postu a vymenuje Mardocheja za svojho najvyššieho radcu
- Amanovi nakáže, aby vykonal Mardochejovi všetko, čo patrí človeku, ktorého chce kráľ vyznamenať
- Potom, keď to vykoná, povie Amanovi, nech odíde z jeho paláca, a nech ho tu už nikdy v živote neuvidí, takto ho akože potrestá
- Ester pripomenie kráľovi, že Aman vydal listinu proti Židom
- Kráľ povie, že listina s jeho pečat'ou sa už nedá zrušiť
- A nakoniec kráľ vydá listinu = zmierovaciu listinu, v ktorej sa káže, aby sa žiadnemu Židovi neublížilo a aby sa všetky národy spojili a zmierili
- A aby sa v jeho kráľovstve nikomu neskrivil ani vlások na hlave

6. deň

Postavy : rozprávač, sluhovia, kráľ, Mardochej

- celú noc sa prepisovali listiny s radostnou správou
- Mardochej s kráľom vyhlásia, že majú tieto listiny roznieť po celej krajine a po celom kráľovstve
- A sluhovia rozniesli túto radostnú zvesť po celom kráľovstve a po celej krajine

7. deň

Postavy : rozprávač

Opis sviatku purim :

Lebo v tie dni vypomstili sa Židia na svojich nepriateľoch, ich žiaľ a zármutok obrátili na veselosť a radosť, aby tie dni boli chvíľou hodovania a radovania sa, pričom si majú navzájom posielat' isté podiely z pokrmov, ako mali poskytnúť dar aj chudobným. Tak prijali Židia za sviatočný zvyk všetko, čo toho dňa začali robiť a čo im Mardochej svojim listom prikázal robiť. A od toho času menujú tie dni Purim, čo znamená losom určené, lebo pur znamená lós bol hodený do osudia. Ester a Mardochej ustanovili tieto dni za sviatočné a zaviazali sa, že aj ich potomstvo to bude dodržiavať za sviatočné dni. A oni sa zaviazali, že ich budú zachovávať sami a ich potomstvo pôstami a vôbec tak, ako Dni lósov treba zachovávať.